

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401629056/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Side 176, Linie 10 f. n.

Til Hr. K. og hans Kone paa deres ellevte Bryllupsdag.

Udgaven af 1787 giver dette Digt den uheldige Overskrift: »Paa en af Hr. Wessels Venners 11te Aars Bryllups, hvilken Overskrift endog P. T. Møller har bibeholdt, og kun udeladt Titelen »Hr.«.

Side 177, Linie 3.

»Og sporge et om Tamperret.«

Den særegne Jurisdiction, som Consistorium udøvede i alle sjællandske Ægte-skabs- og Trolovelses-Sager under Navn af Tamperret (Rätten holdtes de fire Qvartender eller Tamperdage om Aaret), var allerede ophævet 1771 ved Hof- og Stadsrettens Indførelse.

Ønsket.

Side 177, Linie 5.

Til en af O. G. Meyer og et andet Medlem Aar 1776 udsat Pris-opgave, »Ønskerne«, concurrende en Mængde af Norske Selskabs Medicinere, deriblandt selvfølgelig ogsaa Wessel.

O. G. Meyer blev 1778 Befoged og Byskriver i Tønsberg og Holmstrand. Madam Schiøtt var uden Tvivl Digterens Værtinde paa Ulfelds Plads Nr. 127, anden Sal, hvor Digteren boede en Række Aar.

Improsepte over Tandpine.

Side 177.

Den melancholske Grundstemning i dette Digt viser hen til Digterens sidste Leveaar og skildrer os hans Tilstand med gribende Sandhed.

Linie 1—2 f. n.

»Paa denne Slippe kom en Jævning

Af Mandags og af Torsdags Stævning.«

Stævninger til Hof- og Stadsretten (hvortil dengang kun Sager over 10 Rdlr. hørte her) forkyndes om Mandagen, til den senere ophævede saakaldte lille Gjeldscommission forkyndtes de om Torsdagen.

Side 178, Linie 1.

»See der gaar Meldahl glad og frod.«

Trederen Thomas Hammond Meldahl, en Tidlang ansat i Norge som Vei-Conducteur, derpaa atter i Kjøbenhavn, indtil han blev udnævnt til Amtmand over Islands Sønderamt (den 14de April 1790), hvor han døde i Bessestad den 29de Juni 1791, hørte til det Norske Selskabs mest yndede Medlemmer. Som sardonianiser ogsaa Rakkeli ham i sine Erindringer (IV, Side 4) og i en Afbedsning til ham (Poetiske Forsøg I, Side 56). — Færing giver os et tilsvarende Billede af Manden i følgende lille gemytlig Digt (L. Sagens Udvalgt, Bergen 1837, Side 400 fig.):

Ved Veimester Meldahls Dødtreise til Norge.

Fra Bergen reiste den 1ste Maad;

Han var Veimester,

Og det, som bestat er,

Var endnu mere af Dyd end Stund.